

Dua Etmek Yerine Kötü Alışkanlıklarımızı Değiştirsek İyi Olmaz mı

— safdeha · 01 Ocak 2021

Yeni yıla girerken yapılan duaları görünce çok şaşırıyorum. İnsanlar değişmek yerine, başka çözümler peşinde... Alnının teriyle çalışıp kazanmak yerine, piyangodan en büyük ikramiyenin peşinde mesela... Bu parayla, istediği gibi bir yaşam sürecektir, üstelik onu kimse rahatsız bile etmeden. Doğal çevresi içinde kalabileceğini düşünerek hemde. Düşünsenize, değiştirmede ne kadar eksiklik varsa, hepsi su yüzüne çıkacak ve onu bu daha da rahatsız edecek... Ne mi? Mesela kibri... Hani param yok ama ben insanlardan üstünüm, eğer param olursa ben onlara bunu gösterirdim diyordu, piyango çıkmadan önce. Şimdi parası var ve kibri pik yapmış durumda ve kibrinin sonucu aşağılayıcı tavırlarıyla çekilmez birisi olmuştur artık.

Fakir bile olsa vermeyi isteyen veya neyi varsa paylaşmak isteyen birisi, çok parası bile olsa kibir sahibi olup, insanları aşağılayabilir mi?

Dua, gerçekten son çare... Mevla ettiğimiz duaları kabul ediyor sonuçta. Ancak bu kabul ettiği dua sonucu başka kullarına bunun zararı dokunacaksa, biraz erteleniyor diye düşünüyorum. Sonuçta Rabbim bize kaldıramayacağımız yük yüklemiyor. Başkasının yükünün gitmesi ya bize yük olarak dönüyorsa?

Ağzı küfür dolu bir insan, ağzından çıkanı düzeltip, iyileştirmese... Nasıl iyi insan olacak ki... O ağızdan helal lokma nasıl girecek ki... Başkasının emeğine nasıl saygı duyacak ki... Ağzı düzeltmek gerekiyor... hem iyi söz için hem de helal lokma için! Duasında o zaman, Mevladan hayırlı rızık ve nimet duası yapabilir hale gelecektir.

Biz değişmezsek, iyi bir insan olmazsak, etrafımıza ışık saçmazsak... Para gibi, kazandıkça sağdan girip sol cepten hızlıca çıkıp gidecektir. Alınan ve elde edilen hiç bir şeyin değeri olmayacaktır. Hani açken elimize bir parça yiyecek geçmişte, bunu yiyip doycakken, başka aç görünce onu paylaşmaya kaç insan yanaşır ki? Duygudaş olmak için değişmeliyiz. Azla yetinmeliyiz. Gözümüzü çoklara çevirmemeliyiz... Sonuçta neye alışsak, o alışkanlığımızla hayat süreceğiz. Azla yetinmeyi öğrenirsek, hani buna alışırken zorluk çekeceğiz elbet, azla yaşamak bize mutluluk verecektir. Azla taşıdığımız vücut hamallıktan kurtulacaktır. Zayıf olacağız, sağlıklı olacağız, yürürken uçar gibi gideceğiz... Çok bir şey elimize geçse, azı kalana kadar herkesle bunu paylaşacağız.

Hayat çiftler üzerine kurulmuş... Mesela zehir-antizehir, erkek-dişi, doğru-yalan... yani değişmezsek, bizi değiştirecek ters bir yol mutlaka önümüze çıkacak. Yani acıya büyümeden müdahale edersek o büyümeden önünü keseriz. Ama direktirsek, uzuvlarımızı, sevdiklerimizi, hayatımızı kaybederiz. Biz

değişmeye çalışalım, sonra dua edelim. Ettiğimiz dua başkalarının hayatına müdahale şeklinde olmasın. Bizi iyi etsin yeter. Zaten biz iyi olursak çevremize bu iyiliği yayarız da...

Ne yaparsak, bu değişikliğin içinde, Allah rızasını güdelim. Yani yaptığımızın karşılığını kimseden beklemeyelim. Düşünsenize Allah için birine bir şey veriyorsunuz ve Allah buna şahit oluyor. Sizin bu cömertliğinize Rabbim seyirci mi kalacak ki? İşte bu bile bir duadır. Birine yardım etmek, iyilik yapmak, doğruyu düşünmek, kötülükten uzak durmak... Hepsi duadır. Dua olgunlaşmadan karşılığını bulmaz. Bunu anlamak gerek.

Değişim elbette zordur. Ancak doğa bile yılda dört kez değişirken ve bu değişimle türlü nimetler sunarken, biz neden değişmeyelim. Değişmek için kendimizi tanımalıyız, her sözümüzün ve paylaşımımızın yansımaları karşımızdaki kişinin gözlüğünden bakarak görmeliyiz. Nedir doğru ve biz ne yapıyoruz, sonra da ne yapmalıyız diyerek, yolumuzu belirlemeliyiz. Eğer biz, Rabbimiz gibi davranırsak, onun gölgesi gibi gezinsek ve kulluk edersek, hayat güzelleşir. Eylemlerimiz dua olur yalnızca, ağızımızdan çıkan sözler değil...

Duanız olmasa, hiç değeriniz olur mu diyor Rabbim.. Bu dua eylemdir, dilden çıkan sözler değil... Bu eylemi yapacak değişimlere yeni yılda kendimizi yönlendirmek temennisi ile... Selam ve dua ile.

Saffet Kuramaz